ARREST VAN HET HOF (Derde kamer)
27 februari 1986 *

In zaak 57/85,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Bundesfinanzhof (VIIe Senat), in het aldaar aanhangig geding tussen

Senelco GmbH, te Ratingen,

en

Oberfinanzdirektion München,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Afdeling XVI van het gemeenschappelijk douanetarief (PB 1977, L 289, blz. 299),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: U. Everling, kamerpresident, Y. Galmot en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

gelet op de opmerkingen ingediend door:

— de regering van de Bondsrepubliek Duitsland, vertegenwoordigd E. Röder en M. Seidel als gemachtigden,
— de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur P. Kalbe,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 11 december 1985,

het navolgende

* Procestaal: Duits.

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij beschikking van 29 januari 1985, ingekomen ten Hove op 27 februari daaraanvolgend, heeft het Bundesfinanzhof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag een prejudiciële vraag gesteld over de uitlegging van Afdeling XVI van het gemeenschappelijk douanetarief (hierna: GDT) (PB 1977, L 289, blz. 299).

2 Deze vraag is gerezen in een geding tussen Senelco GmbH (hierna: Senelco) en de Oberfinanzdirektion München (hierna: de Oberfinanzdirektion), met betrekking tot een bindend indelingsadvies van deze laatste inzake kunststofetiketten, de zogeheten alligator-etiketten, die op waren worden aangebracht en in geval van winkeldiefstal een alarmsignaal in werking stellen. Deze etiketten werden door Senelco uit de Verenigde Staten ingevoerd.

3 Wanneer deze alligator-etiketten, bestaande uit twee, door middel van een diodeschakeling met elkaar verbonden antennestrips, in het signaalveld van een alarmsysteem — het overheadsysteem — worden gebracht, vangen zij de door het alarmsysteem afgegeven hoog- en laagfrequente impulsen op; deze worden door de diode in trillingen met een bepaalde frequentie omgezet en naar een bewakingspaneel gezonden.

4 Volgens het bindend indelingsadvies van de Oberfinanzdirektion hebben de alligator-etiketten een zelfstandige functie — het opwekken van een elektrische trilling — en moeten zij op grond hiervan onder post 85.22 C II van het gemeenschappelijk douanetarief worden ingedeeld:

„Elektrische machines, apparaten en toestellen, niet genoemd of niet begrepen onder andere posten van Hoofdstuk 85".

5 In een bij de Oberfinanzdirektion ingediend bezwaarschrift betoogde Senelco, dat alligator-etiketten onder post 85.17 van het GDT moeten worden ingedeeld:

„Elektrische toestellen voor hoorbare of zichtbare signalen (bellen, sirenes, signaalborden, alarmtoestellen tegen diefstal of brand, enz.) andere dan die bedoeld bij post 85.09 of bij post 85.16".

6 De Oberfinanzdirektion wees het bezwaarschrift van Senelco af met de stelling, dat alarmtoestellen tegen diefstal in de zin van post 85.17 van het GDT twee functies hebben, te weten signaalopvang en de inwerkingstelling van het alarm, respectievelijk door middel van het overheadsysteem en het bewakingspaneel. De in het betwiste indelingsadvies bedoelde alligator-etiketten zouden evenwel geen signalen opvangen en alleen een storingsfrequentie in het signaalveld van het overheadsysteem opwekken. Overeenkomstig aantekening 2, sub a, van afdeling XVI van het GDT, bepalende dat

„delen en onderdelen, welke als zodanig onder één van de posten van hoofdstuk 84 of van hoofdstuk 85 ... kunnen worden ingedeeld, ... onder die posten ingedeeld (blijven), ongeacht de machine waarvoor zij bestemd zijn", zouden zij derhalve onder post 85.22 C II moeten worden ingedeeld.

7 Tegen deze beschikking stelde Senelco beroep in bij het Bundesfinanzhof met het betoog, dat het overheadsysteem, het bewakingspaneel en de etiketten een functionele diefstalbeveiligingseenheid vormen waarvan de verschillende bestanddelen geen zelfstandige functie hebben, die indeling onder een aparte post zou rechtvaardigen. Tot staving van haar standpunt wees Senelco erop, dat de Franse en de Belgische douane de alligator-etiketten onder post 85.17 van het GDT indelen op grond van aantekening 2, sub b, van afdeling XVI van het GDT, luidend als volgt:

„delen en onderdelen... waarvan kan worden onderkend dat zij uitsluitend of hoofdzakelijk bestemd zijn voor een bepaalde machine of voor verschillende onder eenzelfde post vallende machines (met inbegrip van die bedoeld bij post 84.59 of bij post 85.22), worden ingedeeld onder de post, waaronder die machine of die machines vallen..."

8 In deze zaak heeft het Bundesfinanzhof het Hof de volgende prejudiciële vraag voorgelegd:

„Moet aantekening 2 juncto aantekening 5 bij afdeling XVI van het gemeenschappelijk douanetarief aldus worden uitgelegd, dat afzonderlijke elektrische toestellen, die apart worden ingevoerd, ‚delen en onderdelen' in de zin van die aantekening zijn, wanneer zij ertoe bestemd zijn om op waren te worden aangebracht ten einde hoorbare of zichtbare signalen van een signaalgever in werking te stellen zodra de waren in een door een ander toestel opgewekt signaalveld worden gebracht, en moeten deze afzonderlijke elektrische toestellen in verband met die functie ingevolge voornoemde aantekeningen worden ingedeeld onder post 85.17 van het gemeenschappelijk douanetarief ?"

9 Volgens de regering van de Bondsrepubliek Duitsland is het begrip „toestellen voor hoorbare of zichtbare signalen" in de zin van post 85.17 van het GDT beperkt tot die bestanddelen (toestel en toebehoren) zonder welke het toestel zijn functie — in casu de inwerkingstelling van het alarm door het overheadsysteem en het bewakingspaneel — niet kan vervullen. Bijgevolg zouden de alligator-etiketten onder een andere post van het GDT moeten worden ingedeeld. Tot staving van haar standpunt haalt de Duitse Bondsregering met name het voorbeeld aan van gegevensverwerkende apparaten en de bijbehorende software, die ondanks hun onderlinge afhankelijkheid niet onder dezelfde post van het GDT vallen.

10 Volgens de Commissie hebben de alligator-etiketten geen functie „geheel onafhankelijk van elke andere machine, van elk ander toestel of ander werktuig"; bijgevolg kunnen zij niet worden beschouwd als toestellen met „een eigen functie" in de zin van toelichting 84.59 A en B van de IDR-Nomenclatuur, waarnaar toelichting 85.22 van de IDR-Nomenclatuur verwijst. De alligator-etiketten zijn haars inziens te beschouwen als delen en onderdelen „die uitsluitend of hoofdzakelijk" bestemd zijn voor de werking van het Senelco-beveiligingssysteem tegen diefstal, en moeten overeenkomstig aantekening 2, sub b, van afdeling XVI van het GDT onder post 85.17 worden ingedeeld.

11 Op grond van aantekening 3 van afdeling XVI van het GDT, inzake combinaties van machines van verschillende soorten, en de overeenkomstige toelichtingen van de IDR-Nomenclatuur, afdeling XVI, algemene opmerkingen, toelichting VI (machines (of toestellen) met twee of meer verschillende functies: combinatie van machines), blz. 928, moeten de ingevoerde machines worden ingedeeld naar de hoofdfunctie, die kenmerkend is voor het geheel, op voorwaarde evenwel dat zij te zamen worden ingevoerd. Wanneer de bestanddelen van een dergelijke functionele eenheid afzonderlijk worden ingevoerd, moeten zij evenwel zelfstandig, naar hun eigen aard worden ingedeeld.

12 Aangezien het in casu gaat om een deel of onderdeel van een meerdere machines omvattende functionele eenheid, dat afzonderlijk wordt ingevoerd, moet voor de bepaling van het voor dit deel geldende douaneregime worden verwezen naar aantekening 2 van afdeling XVI van het GDT, betreffende „delen en onderdelen van machines". Ter verduidelijking van deze aantekening zij tevens verwezen naar de toelichtingen van de IDR-Nomenclatuur, afdeling XVI, algemene opmerkingen, deel II, delen en onderdelen (blz. 925).

13 Wanneer, gelijk het Bundesfinanzhof in zijn verwijzingsbeschikking stelt, de indeling van een toestel als het onderhavige onder een post van hoofdstuk 85 niet op basis van de eigen functie van het toestel kan geschieden, moet worden nagegaan of aantekening 2, sub b, kan worden toegepast, dat wil zeggen of het toestel kan worden beschouwd als „uitsluitend of hoofdzakelijk bestemd voor een bepaalde machine" en derhalve moet worden ingedeeld onder de post waaronder die machine valt.

14 Deze mogelijkheid bestaat niet voor artikelen, die met enkele geringe aanpassingen voor een groot aantal verschillende machines kunnen worden gebruikt (controleapparaten voor inritten van parkeergarages, geld- en bankautomaten, enz.). Toestellen die uitsluitend voor een bepaald type machine bestemd zijn, moeten echter worden ingedeeld onder de post waaronder die machine valt. Dit is het geval met kunststofetiketten die op waren worden aangebracht en als enige functie hebben, bij binnenkomst in het signaalveld van het hoofdapparaat het alarm in werking te stellen.

15 Op de voorgelegde vraag moet derhalve worden geantwoord, dat aantekening 2 juncto aantekening 5 van afdeling XVI van het gemeenschappelijk douanetarief aldus moet worden uitgelegd, dat delen of onderdelen van een elektrisch toestel dat signalen uitzendt, die apart worden ingevoerd, overeenkomstig aantekening 2, sub b, onder dezelfde tariefpost vallen als het betrokken toestel, wanneer zij wegens hun eigen functie uitsluitend voor dat toestel bestemd zijn.

Kosten

16 De kosten door de regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

uitspraak doende op de door het Bundesfinanzhof bij beschikking van 29 januari 1985 gestelde vraag, verklaart voor recht:

Aantekening 2, juncto aantekening 5 van afdeling XVI van het gemeenschappelijk douanetarief moet aldus worden uitgelegd, dat delen of onderdelen van een elektrisch toestel dat signalen uitzendt, die apart worden ingevoerd, overeeenkomstig aantekening 2, sub b, onder dezelfde tariefpost vallen als het betrokken toestel, wanneer zij wegens hun eigen functie uitsluitend voor dat toestel bestemd zijn.

Everling Galmot Kakouris

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 27 februari 1986.

De griffier

P. Heim

De president van de Derde kamer

U. Everling